

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

**про офіційне тлумачення положень абзацу першого частини першої статті першої
Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від 20.10.2014 №
1706-VII в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо
посилення гарантій дотримання прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» № 921-VIII від
24.12.2015**

Керуючись п. 2 ст. 150 Конституції України, п. 4 ст. 13, 42, 43 Закону України «Про Конституційний Суд України», **просимо Конституційний Суд України**: надати офіційне тлумачення положень абзацу першого частини першої статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від 20.10.2014 № 1706-VII (надалі ЗУ № 1706) в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо посилення гарантій дотримання прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» № 921-VIII від 24.12.2015 (ЗУ № 921) щодо отримання статусу внутрішньо переміщеної особи іноземцями.

А саме: абзац 1 статті 1 ЗУ № 1706: внутрішньо переміщеною особою є громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру.

Предмет необхідного тлумачення: вимога зазначеної вище норми стосовно права постійного проживання іноземців в Україні, а саме формулювання: «...іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні...»

Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні: офіційне тлумачення положень абзацу 1 статті 1 ЗУ № 1706 є необхідним у зв'язку з наявністю неоднозначного застосування даної норми різними Управліннями праці та соціального захисту населення та відсутністю роз'яснення з боку Міністерства соціальної політики України.

Я, Аль Ршеідат Мохаммад, (з 04.02.2015 року за рішенням Державної міграційної служби України № 43-15 від 04.02.2015 року) отримав статус «особа, яка потребує додаткового захисту». Я проживаю в Україні на законних підставах, перемістився із зони проведення Антитерористичної операції з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру (відповідні докази є). Але отримати статус внутрішньо переміщеної особи я не маю можливості у зв'язку із тим, що співробітники Управління праці та соціального захисту населення

ради вважають, що іноземець із статусом «особи, що потребує додаткового захисту» не має права на постійне проживання в Україні, що є вимогою абзацу 1 статті 1 ЗУ № 1706.

У той же час згідно наявної в мене інформацією інші Управління праці та соціального захисту населення України (надалі –УПСЗН) трактують зазначену норму на користь іноземця та надають такій особі статус внутрішньо переміщеної особи. Доводами УПСЗН, які надають позитивну відповідь та присвоюють іноземцям статус внутрішньо переміщеної особи, є узгодження таких норм:

1. частина 3 статті 14 Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» від 08.07.2011 № 3671-VI (надалі ЗУ № 3671) закріплює «особи, яких визнано особами, які потребують додаткового захисту, вважаються такими, які **безстроково** на законних підставах **перебувають** на території України».

2. абзац 4 статті 3 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» від 11.12.2003 № 1382-IV (надалі ЗУ № 1382) стверджує, що **місце перебування** - адміністративно-територіальна одиниця, на території якої особа **проживає строком менше шести місяців на рік**.

Виходячи із подібних роздумів, в деяких УПСЗН прирівнюють іноземців із статусом осіб, які потребують додаткового захисту та вважаються такими, які безстроково на законних підставах перебувають на території України, до таких, що підпадають під вимоги частини першої статті першої Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від 20.10.2014 № 1706-VII, а тому відповідно мають право на отримання статусу внутрішньо переміщеної особи. Тобто такі органи вважають проживання на території України строком більш ніж шість місяців на рік саме «проживанням», а не «перебуванням», а тому прирівнюють формулювання безстрокове перебування до поняття проживання.

Звинувачувати співробітників Управління праці та соціального захисту населення

ради у порушенні нормативно – правових актів та оскаржувати їх дії в адміністративному порядку я не маю бажання у зв'язку із відсутністю у мене чіткого розуміння вимог даної статті закону. У зв'язку із чим я звертаюсь до Конституційного суду України для отримання офіційного роз'яснення.

Отже, саме з метою забезпечення реалізації та захисту прав іноземців на отримання статусу внутрішньо переміщеної особи, а зв'язку із цим забезпечення іноземців відповідними соціальними пільгами, також для визначення вірного застосування зазначених норм, враховуючи актуальність цього звернення в світі законодавчої неврегульованості, вважаю за необхідно надати офіційне тлумачення частини першої статті першої Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від 20.10.2014 № 1706-VII. В частоті мене особисто цікавить, чи мають право іноземці із статусом «осіб, які потребують додаткового захисту» право вважатись такими, які перебувають на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, як це вимагає абзац 1 статті 1 ЗУ № 1706 .

Згідно із статтею 43 Закону України «Про Конституційний Суд України» суб'єктами права на конституційне звернення з питань офіційного тлумачення Конституції України та законів України передбаченому пунктом 4 статті 13 цього Закону, є громадяни України, іноземці, особи без громадянства та юридичні особи.

Відповідно до статті 60 Закону України «Про Конституційний Суд України» конституційне подання або конституційне звернення надсилається до Конституційного Суду України без стягнення державного мита.

ПРОШУ:

1. Надати офіційне роз'яснення частини 1 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від 20.10.2014 № 1706-VII, в частоті, чи мають право іноземці із статусом «осіб, які потребують додаткового захисту» право вважатись такими, які перебувають на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, як це вимагає абзац 1 статті 1 ЗУ № 1706 .

Додатки:

1. копія паспорту,
2. копії документів про навчання,
3. копії документів про отримання статусу «особа, яка потребує додаткового захисту».
4. копія відповіді УПСЗН

« 30 » серпня 2016 року